

helt Betydning i Øjeblikket; thi hvis Agravbeuælgelsen har nogen Bæst i sig, kommer den med andre Forslag, og vi saa Anledning til at drøfte denne Sag paa ganske anden Maade. Men det kan være, det virker paa nogle, det er aldeles ikke utænkligt.

Saa behrejedede den ærede Ordfører mig — ja i Parentes vil jeg bemærke til den ærede sidste Taler (Sloth) — at den ærede Ordfører jo ogsaa er bosiddende i Kjøbenhavn og altsaa ikke kan regnes til Landbrugerne, men er lige saa god Kjøbenhavner som andre ærede Medlemmer, som det ærede Medlem vilde betegne saaledes i Modsetning til den ærede Ordfører. Men jeg siger: Den ærede Ordfører behrejedede mig, at jeg kunde stemme for et Demonstrationsforslag, naar jeg betragtede dette saaledes. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Demonstrationen for mig ligger i Lovforslagets Motivering fra det ærede Medlems Side. Det ærede Medlem har jo søgt at motivere det dels ved den Trang, der skulde afhjælpes og dels ved Hensynet til Agravbeuælgelsen. Begge Dele falde for mig ind under det, man i gamle Dage kaldte Rabalderpolitik. Jeg overlader derfor ganske Rabalderet til det ærede Medlem. Jeg synes ikke, hann er daarligt anlagt derfor, og jeg har for lang Tid siden trukket mig ud af det. Men naar jeg stemmer for dette Forslag, er det af en rent reel Grund, nemlig Hensynet til de 3½ Mill., som gaa ud Statskassen. Nu hører jeg til min Forbavselse, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (B. Holm) sagde til mig, at det gik ikke an saaledes at berøve Statskassen 3½ Mill. Stønt Regeringen havde benyttet Statskassens Midler paa en uheldig Maade, paa en ulovlig Maade, kunde vi dog ikke berøve Statskassen disse Midler. Men der tager det ærede Medlem ganske fejl af, hvorledes Oppositionen skal stille sig over for en Regering som den nuværende. Hvis Folketinget havde haft Magt til at berøve den nuværende Regering Midlerne og til at nægte Skatterne, og det var blevet taget til Følge, saa havde det danske Folketing gjort en meget god Gerning i den politiske Kamp ved at gøre det. Og da vi forfaste de Finansloven i sin Tid, i 1885 — og det var det ærede Medlem, saa vidt jeg erindrer med til — hvad var da Meningen andet end at nægte „den højstærede Regering“ at opkræve Skatterne her i Landet? Men naar der kommer et Forslag, selv paa dette Tidspunkt, som nægter Regeringen at opkræve Skatter — og det er jo Forslagets Indhold; slet ikke andet; andet sikkert ved man sandelig ikke om dette Forslag, end at der gaar 3½

Million ud af Statskassen, hvis det voteres — saa er jeg med dertil paa Grund af mit politiske Standpunkt. Og kunde vi saa vedtaget et Forslag, som nægtede Regeringen overhovedet Retten til at regere, saa er jeg ikke i Tvivl om, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds gjorde det samme, for vi ere jo enige om ved ethvert Midde, vi kunne bruge, at styrte den nuværende Regering, som har brudt Forsatningen og brugt Statskassens Midler ulovligt. Altsaa, jeg synes, at min Motivering er meget god og har ikke hørt, at der er sagt noget derimod. Jeg er ikke saa om for de Millioner, der ligger i Statskassen, og som Regeringen bruger, som den vil. Jeg begriber ikke det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, har han en saadan Trang til, at den højstærede Krigsminister skal bruge flere Penge til Kjøbenhavns Befæstning eller have let ved at komme til dem? Jeg har den Anskuelse at vi bør berede Regeringen alle de Vanskeligheder i den Retning, vi kunne. Derfor tror jeg, at Folketinget overhovedet mange Gange skulde have ført en anden Politik, end det har gjort, og jeg har efter bedste Evne støttet den Politik, jeg her anbefaler. Vi hørte jo i Fjor, at der var en vis Stemning for Statslaan eller deslige, men saa ere vi inde paa det, at naar først Regeringen har benyttet Pengene, saa skulle vi give den flere Penge at benytte paa ny efter dens eget Ønske, og det har jeg ikke Øyst til. Dette er min personlige Motivering — og vi ere jo inde paa den rent personlige Motivering — og den er for mig fuldkommen udtømmende. — Til Slutning vilde jeg nu gerne spørge om: Hvor bliver Ormen hin lange? Jeg synes, at Skibet fra Møen stadig ikke stikker i Søen. Jeg ved ikke, om det er druknet under Vejs, eller hvad der er slet. Vi ere jo i en parlamentarisk Forsamling. Jeg troede, det ærede Medlem fra Møen (Bosser) respekterede, hvorledes det ret parlamentarisk skulde gaa til, og derefter synes jeg, at Ordførerne for de forskellige Grupper have en Art Pligt til at sige os andre, hvorledes der skal stemmes, efter hvilke Regler der skal stemmes. Det er jo muligt, at der foreligger en Partibeslutning derom, som jeg ikke kan kende noget til. Det er længe siden, jeg var med i det Parti, eller rettere, ikke saa forfærdelig længe siden (Berntsen). De er der endnu). Det ærede Medlem for Alsens vilde gerne have mig paa Parti endnu, men deri kan jeg ikke tjene ham. Jeg tror, der er sat Stel imellem os, som vi aldrig komme over; det er ikke muligt mere at saa os to i samme Sæt. Det forekommer mig altsaa, at det vilde være